

ŞEFKAT VE MERHAMETLE İLGİLİ KISA KISA...

KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN VE KARINCA

İstanbul'da güneşli bir sabahı. Topkapı Sarayı'nın avlusunda bulunan has odanın kapısı açıldı. Başında görkemli bir kavuk taşıyan, uzun boylu genç, ağır adımlarla bahçeye doğru ilerledi. Bu genç bütün dünyaya hükmeden Osmanlı Devleti'nin kudretli hükümdarı Kanuni Sultan Süleyman'dı. Kanuni işinden vakit bulduğu zamanlarda hava almak için arka bahçeye çıkar, ağaçları denizin maviliğini seyrederdi. Ağaçlardan birkaç tanesinin yapraklarının buruşmuş olduğunu gördü. Aklına hemen bu ağaçları ilaçlatmak geldi. Fakat birden durakladı. Ağaçlarda karıncalar vardı. Karıncalar da can taşıyordu. Onlara zarar vermek doğru muydu? Bir türlü işin içinden çıkamayan Kanuni, meseleyi çözmek için hocası Ebusuud Efendiyi aradı. Hocası odasında yoktu. Hemen oracıkta bulunan bir kâğıt parçasına kafasını kurcalayan soruyu yazdı ve hocasının rahlesinin üzerine bırakarak oradan ayrıldı.

Hocası odasına geldiğinde kâğıdı görmüştü. Yazıyı okuduktan sonra hocası da Kanuni'ye bir not yazdı. Kanuni Sultan Süleyman, yeniden hocasının odasına uğradı. Hocası odada yoktu. Rahlenin üzerine bıraktığı kâğıt parçasına yazılmış notu gördü. Merakla yazıya doğru eğildi. Okuduktan sonra tebessüm etti.

Kâğıdın üst kısmında Kanuni'nin hocasına yazdığı soru vardı. Merhametli sultan hocasına şöyle diyordu:

Meyve ağaçlarını sarınca karınca,

Günah var mı karıncayı kırınca?

Hocası Ebussuud Efendi ise sorunun altına şu cümleleri eklemişti:

Yarın Hakk'ın Divanına varınca,

Süleyman'dan hakkın alır karınca!

Evet, merhametimiz o kadar büyük olmalı ki, bir küçücük karınca bile bunun dışında kalmamalı. İşte bu ahlak ile ahlaklanan Kanuni Sultan Süleyman, bir karınca karşısında duraklamış ve onu incitmekten çekinmiştir.

ÇOCUKLARINIZI YETERİNCE SEVİYOR MUSUNUZ?

Bir sahabe, Allah Resulünün Hazreti Hasan'ı öptüğünü görünce, "Benim on tane çocuğum var, bir tekini bile öpmüyorum" der. Allah Resulünün cevabı şöyle olur:

"Merhamet etmeyene merhamet edilmez." Yani siz çocuklarınıza acıyın ki, Allah da size acısın. Siz onlara merhamet, şefkat gösterin ki, Allah da size merhamet etsin.

Yine bir defasında Allah Resûlü, cemaate namaz kıldırıyordu. Secdeye vardığı anda, torunu Hüseyin sırtına bindi. Secdeyi uzatınca sahabiler bir şey oldu sandılar ve namazdan sonra:

“Ya Resûlallah! Namazı uzattınız, başınıza bir şey geldi sandık.” dediler. Bunun üzerine Efendimiz (sas) şöyle buyurdular:

“Torunum beni binit yaptı, acele edip zevkini kursağında bırakmak istemedim.”

Yine O, âlemlere rahmet olan Zat buyuruyor ki: “Çocuğun kokusu, cennet kokularındandır.”

Hazreti.Peygamber de çocuklara karşı izhâr edilecek şefkat ve sevgi üzerinde ısrarla durur, şiddetle buna teşvik eder:

Küçüklerimize şefkat etmeyen -bizden değildir.

Çocuklarınızı çok öpün, zira her öpücük için size cennette bir derece verilir ki, iki derece arasında beş yüz yıllık mesafe mevcuttur. Öpücüklerinizi sayarlar ve sizin için yazarlar.